

Αριθμός: 22796/2007.

Αριθμός κατάθεσης αίτησης:9492/2007.

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΔΙΚΑΣΤΗΣ :Κλεόβουλος-Δημήτριος Κοκκορός, Πρόεδρος Πρωτοδικών, που ορίσθηκε με κλήρωση σύμφωνα με τον νόμο.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Δεν ορίσθηκε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ :17-5-2007.

ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ: 1] Αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία[.....], με έδρα την Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από την Πρόεδρο του , 2] Αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία [.....], που εδρεύει στην Αθήνα και νόμιμα εκπροσωπείται, 3] Αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία [.....], που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, 4] Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία [.....] με διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στο Αττικής και νόμιμα εκπροσωπείται, που παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου τους δικηγόρου Γρηγόρη Τρικούκη (ΑΜ4702).

ΚΑΘ` ΗΣ ΑΙΤΗΣΗ : Ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία [.....Α.Ε.],που εδρεύει στη και εκπροσωπείται νόμιμα, ιδιοκτήτριας του ξενοδοχείου με την επωνυμία [.....], που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Παρασκευής Σεραΐδου [Α.Μ.5533].

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ ΑΙΤΗΣΗ :27-2-2007.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ:9492/2007.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΚΗΣ: Προσωρινή ρύθμιση κατάστασης, [συγγενικά δικαιώματα εύλογης αμοιβής σε ξενοδοχεία].

Η συζήτηση έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 46-58 Ν 2121/1993 «περί πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων»,όπως ισχύει ήδη μετά το Ν. 3057/2002 που εκδόθηκε προς εναρμόνιση με τον οδηγό 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29 Μαΐου 2001, όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως η ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδιο ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να

προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαιίνεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττομένων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες, που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν δικαίωμα εύλογης αμοιβής για τη ραδιοτηλεοπτική αναμετάδοση της ερμηνείας ή εκτέλεσής του, που μεταδίδεται ραδιοτηλεοπτικά. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής που προβλέπεται από την παρούσα παράγραφο είναι ανεκχώρητο και είναι δυνατή, μόνο η απόθεση της είσπραξης και διαχείρισης στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 54 έως 58 του παρόντος νόμου. Όταν φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παρ.1 εδ. β', γ', δ' και ε' καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου. Περαιτέρω σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του νόμου, δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων, ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους. Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι ο κατ' αρχήν σκοπός και προορισμός της ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης, είναι η λήψη της εκπομπής από τους ιδιώτες στα σπίτια τους ή σε άλλους ιδιωτικούς χώρους για προσωπική τους χρήση. Γι' αυτήν τη χρήση έχουν ήδη καταβληθεί τα δικαιώματα (εύλογη αμοιβή) στους δικαιούχους από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς. Στην περίπτωση όμως που υπάρχει δημόσια χρήση, εκτελεστή ή παρουσίαση του έργου, τότε απαιτείται νέα άδεια του δικαιούχου αυτού και καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή, αμοιβής. Από την παραπάνω διάταξη (άρθρο3 παρ.2) καθίσταται σαφές, ότι βασική προϋπόθεση της δημόσιας εκτέλεσης, χρήσης ή παρουσίασης, είναι να απευθύνεται αυτή σε ευρύτερο αριθμό προσώπων, που δεν έχουν μεταξύ τους οικογενειακό ή άμεσο κοινωνικό δεσμό και συγκροτούν την έννοια του «κοινού». Κατά την έννοια της παραπάνω διατάξεως, ο δημόσιος χαρακτήρας της χρήσης, εκτέλεση ή παρουσίασης του έργου υπάρχει όταν αυτή γίνεται κάτω από συνθήκες που την κάνουν προσιτή σε αόριστο αριθμό προσώπων που δεν χαρακτηρίζονται από ιδιαίτερες ιδιότητες ή σχέσεις μεταξύ τους. Αρκεί η παρουσία του κοινού να είναι ενδεχόμενη. Δημόσιος δε χώρος είναι κάθε χώρος, όπου κατ' αρχήν ο καθένας μπορεί να έχει προσπέλαση, έστω με ορισμένο αντάλλαγμα, που μπορεί να συνδυάζεται με το αντάλλαγμα για άλλες υπηρεσίες σχετικές με το χώρο αυτού (ΑΠ 107/2003 Ελλ.Δ. 44, 1480). Έτσι συνιστά δημόσια εκτέλεση, κατά το Ν.2121/1993, όταν ο λαμβάνων το τηλεοπτικό σήμα οργανώνει τη συμπεριφορά του με πράξη, δηλαδή, διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε να καταστήσει προσιτό το τηλεοπτικό σήμα σε αόριστο αριθμό προσώπων μέσα από μια σχέση επικοινωνίας, όμως αυτό δεν γίνεται τυχαία (ΑΠ 820/2003) αλλά στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και προς επίτευξη των εμπορικών του σκοπών. Συνεπώς, όταν ο λήπτης της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής με τη χρήση ενός κεντρικού διανεμητικού δέκτη, τον οποίο χρησιμοποιεί στα πλαίσια της

επιχειρηματικής του δραστηριότητας και για της ανάγκες αυτής γίνεται μεσάζων, ώστε, η ραδιοτηλεοπτική εκπομπή να λαμβάνεται και από άλλους πλην του ίδιου και συγκεκριμένα από πρόσωπα με τα οποία δεν συνδέεται με οικογενειακούς δεσμούς, ούτε είναι μέλη του άμεσου κοινωνικού του περιβάλλοντος, σε χώρο, που ο ίδιος παρέχει ή για τον οποίο είναι υπεύθυνος τότε δεν πρόκειται για απλή λήψη εκπομπής, αλλά για μια άλλη ανεξάρτητη πράξη με την οποία το εκπεμπόμενο έργο γίνεται, εκ νέου, άμεσα αντιληπτό από άλλο κοινό, στο οποίο δεν είχε αποβλέψει ο δημιουργός. Σύμφωνα μ' αυτά η αναμετάδοση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών εκπομπών εντός μιας επιχείρησης από δέκτη ραδιοφώνου ή τηλεόρασης εγκατεστημένου μονίμως ή ευκαιριακά προς μετάδοση ή ακρόαση, όπως η μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια επιχείρησης ξενοδοχείου από δέκτες, που υπάρχουν σ' αυτά μέσω κεντρικής κεραίας, που εξυπηρετεί όλο το κτίριο, αποτελεί νέα χρήση, ως ξεχωριστή μορφή δημόσιας παρουσίας και δικαιολογείται νέα άδεια του δημιουργού και η καταβολή ειδικής για τη χρήση αυτή, αμοιβής (βλ. Κουμάντο Πνευματική Ιδιοκτησία εκδ. 2002 217 μακροπρόθεσμα και στις ακόλουθες απόψεις. Καλλίνικο Πνευματική Ιδιοκτησία και συγγενή δικαιώματα εκδ 20, 112. Κοτσιρή μελέτη στην ΕπΕμπΔ 2002 σελ. 251 «αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών ως χωριστή μορφή δημόσιας εκτέλεσης» του ίδιου «Δ. και Πνευματικής Ιδιοκτησίας» εκδ. 1999, σελ. 134, ΑΠ 61/1981. ΠΧ ΛΑ`, 443 ,ΑΠ 135/1982 ΕΕΔ 1983, 684). Το άρθρο 56 παρ. 2 του νόμου, το οποίο σύμφωνα με το άρθρο 58 εφαρμόζεται αναλόγως και στη διαχείριση και προστασία συγγενικών δικαιωμάτων, καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με τη νομιμοποίηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την είσπραξη αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα των οποίων τα πνευματικά δικαιώματα είτε μεταβιβάστηκαν σ' αυτούς από τους πνευματικούς δημιουργούς, είτε η εξουσία τους στηρίζεται σε πληρεξουσιότητα αυτών, χωρίς να χρειάζεται να διευκρινίσουν ποια είναι η σχέση, που τους συνδέει προς τους παραπάνω δικαιούχους (ΑΠ 1637/2002 Π.Δ. 2003.237) το τεκμήριο είναι μαχητό και ο αντιδίκος μπορεί να αποδείξει ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν (νομιμοποιούνται) έχουν αποκτήσει παράγωγο δικαίωμα προστασίας από τους πνευματικούς δημιουργούς των έργων.

Με την κρινόμενη αίτηση, οι αιτούντες, εκθέτουν ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54&4 Ν.2121/1993 ο πρώτος για τους ηθοποιούς, ο δεύτερος για τους μουσικούς, ο τρίτος για τους τραγουδιστές και ο τέταρτος για τις δισκογραφικές εταιρίες, ως μόνοι δε αντιπροσωπευτικοί στην Ελλάδα οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων των παραπάνω δικαιούχων ζητούν να καθορισθεί από το Δικαστήριο η εύλογη και ενιαία αμοιβή που δικαιούνται οι παραπάνω δικαιούχοι, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2005 μέχρι 31.12.2006 από την καθής, η οποία διατηρεί επιχείρηση ξενοδοχείου με τηλεοράσεις εγκαταστημένες σε κάθε δωμάτιο, που προορίζονται για να μεταδίδουν ερμηνείες και παραγωγές των μελών τους, επειδή αυτή αρνείται να προσέλθει σε σχετική συμφωνία. Ειδικότερα οι αιτούντες ζητούν να καθορισθεί η εύλογη αμοιβή τους στο ποσό των 0,10 Ευρώ ανά δωμάτιο ημερησίως, και να επιμερισθεί η εύλογη αμοιβή, σε ποσοστό 50% του αιτουμένου ποσού τους ηθοποιούς, σε 25%, εξ ημισείας, για τους μουσικούς και τραγουδιστές και σε 25% για τους παραγωγούς, να υποχρεωθεί δε η καθής να τους καταβάλλει το ήμισυ των αναφερομένων ποσών.

Η αίτηση η οποία παραδεκτά φέρεται στο παρόν Δικαστήριο με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και κρίνεται ορισμένη είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 13, 32, 46, 47, 49, 54, 55, 56, 58 Ν 2121/1993 όπως ισχύει, άρθρο 728, 729 Κ.Πολ.Δ.. Επομένως, πρέπει, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων και και από τα προσκομιζόμενα έγγραφα πιθανολογήθηκαν τα εξής: Οι αιτούντες οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν συσταθεί νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 54 Ν. 2121/1993. Ο πρώτος έχει, ως μέλη του ηθοποιούς, ο δεύτερος έχει μουσικούς, ο τρίτος τραγουδιστές και ο τέταρτος, παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχουν τις παραπάνω αναφερόμενες, στο άρθρο 49 Ν.2121/1993, αρμοδιότητες. Σ` αυτές εντάσσεται η διαπραγμάτευση με τους χρήστες, η συμφωνία, δικαστική επιδίωξη εισφορών και διανομή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Η καθής εταιρία εκμεταλλεύεται το ξενοδοχείο «.....», που βρίσκεται στη, στη διασταύρωση των οδών, ανήκει στην κατηγορία των τριών αστέρων και διαθέτει 90 δωμάτια. Σε κάθε δωμάτιο, η καθής έχει εγκαταστήσει δέκτες τηλεόρασης συνδεδεμένους με κεντρικό διανεμητικό δέκτη.

Οι συσκευές έχουν τοποθετηθεί στα δωμάτια για την εξυπηρέτηση και ψυχαγωγία των πελατών της, στους οποίους προσφέρεται η δυνατότητα να έχουν πρόσβαση σε όλα τα τηλεοπτικά προγράμματα. Με αυτόν τον τρόπο, η καθής στα πλαίσια της επιχειρηματικής της δραστηριότητας παρουσίαζε σε αόριστο αριθμό προσώπων, μη συνδεδεμένο με τους εκπροσώπους της, με οικογενειακούς ή άλλους άμεσους κοινωνικούς δεσμούς, ερμηνείες και παραγωγές των αιτούντων. Η παρουσίαση αυτή θεωρείται δημόσια, σύμφωνα με τα παραπάνω εκτεθέντα, και οι αιτούντες, για το λόγο αυτό, δικαιούνται εύλογη αμοιβή. Η προσπάθεια των αιτούντων να διαπραγματευτούν την αμοιβή τους με την καθής και με το ξενοδοχειακό επιμελητήριο απέτυχε. Έτσι οι αιτούντες προχώρησαν από μόνοι τους στην κατάρτιση κοινού αμοιβολογίου, το οποίο δημοσίευσαν, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα, στο άρθρο 56&3 Ν 2121/1993 (βλ. αντίγραφο την από 24.4.2003 φύλλων εφημερίδων «.....»). Για τα έτη 2005 και 2006, για τα ξενοδοχεία τριών αστέρων, η ενιαία αμοιβή ορίστηκε στο ποσό τω 0,10 ευρώ, ανά δωμάτιο, ημερησίως, και κατά συνέπεια, η εύλογη αμοιβή για κάθε δωμάτιο ετησίως ανέρχεται στο ποσό των 36,50 ευρώ και για το σύνολο των 90 δωματίων, ανέρχεται στο ποσό των 3.285 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά 6570 ευρώ, πλέον ΦΠΑ 19% για τους τρεις τελευταίους αιτούντες [ο πρώτος δεν υπόκειται σε καταβολή ΦΠΑ] συνολικού ύψους 624,15. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε, ότι η μέση ετήσια πληρότητα του ξενοδοχείου κατά τα έτη 2005 και 2006 ανήλθε σε ποσοστό 40% περίπου (βλ. βεβαίωση ΕΟΤ ΠΥΤ Κ. Μακεδονίας). Το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα αναφερόμενα στοιχεία και συγκεκριμένα τον αριθμό δωματίων του ξενοδοχείου της καθής, τη μέση ετήσια πληρότητα του ξενοδοχείου από τους πελάτες Έλληνες και αλλοδαπούς κρίνει ότι για τον υπολογισμό της εύλογης αμοιβής των αιτούντων το αιτούμενο συνολικό ποσό των 3.285 ευρώ ετησίως πρέπει να μειωθεί σε ποσοστό 40% ήτοι, στο ποσό των 1314 ευρώ ετησίως και συνολικά 2628 ευρώ πλέον ΦΠΑ 19% όπως ανωτέρω, συνολικού ύψους 249,66. Η κατανομή του ποσού αυτού πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις προαναφερόμενες συμφωνίες, μεταξύ των αιτούντων, δηλαδή κατά ποσοστό 50% στους ηθοποιούς, ποσό 1314 ευρώ, κατά ποσοστό 12,5% στους μουσικούς, ποσό 390,92 ευρώ, κατά ποσοστό 12,5% στους τραγουδιστές, ποσό 390,92 ευρώ, κατά ποσοστό 25% στους παραγωγούς, ποσό 781,83 ευρώ. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε, ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού των παραπάνω προσδιορισθέντων ποσών στους αιτούντες. Να συμψηφισθούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων κατά το

άρθρο 179 Κ.Πολ.Δικ. επειδή η ερμηνεία των εφαρμοσθέντων κανόνων είναι ιδιαίτερα δυσχερής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζοντας αντιμωλία των διαδικών.

Δέχεται την αίτηση εν μέρει.

Καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που οφείλει η καθής να καταβάλλει στους αιτούντες, για τα έτη 2005 και 2006 στο ποσό των 2877,67 ευρώ [δυο χιλιάδων οκτακοσίων εβδομήντα επτά και εξήντα επτά λεπτών] την οποία κατανέμει, ώστε, οι ηθοποιοί να λάβουν ποσό 1314 ευρώ [χιλίων τριακοσίων δέκα τέσσερα] οι μουσικοί, ποσό 390,92 ευρώ [τριακοσίων ενενήντα και ενενήντα δυο λεπτών] οι τραγουδιστές, ποσό 390,92 ευρώ [τριακοσίων ενενήντα και ενενήντα δυο λεπτών] και οι παραγωγοί, ποσό 781,83 ευρώ [επτακοσίων ογδόντα ένα και ογδόντα τριών λεπτών].

Υποχρεώνει την καθής να καταβάλλει ως προσωρινή αμοιβή στον πρώτο αιτούντα το ποσόν των 657 ευρώ [εξακοσίων πενήντα επτά], στο δεύτερο αιτούντα το ποσό των 195,46 ευρώ [εκατόν ενενήντα πέντε και σαράντα έξι λεπτών] στον τρίτο αιτούντα, το ποσό των 195,46 ευρώ [εκατόν ενενήντα πέντε και σαράντα έξι λεπτών] και στον τέταρτο αιτούντα το ποσό των 390,92 ευρώ [τριακοσίων ενενήντα και ενενήντα δυο λεπτών].

Συμφηφίζει τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στη Θεσσαλονίκη, στις 15-6-2006, με την παρουσία και της Γραμματέως Αφροδίτης Παπαδήμα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ